

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost tvrdí, že doručení musí se státi k vlastním rukám strany, poněvadž manžel nikde podle zák. manželku nezastupuje, leč jen pokud se týče řádného hospodaření, nikoli však v tak důležitém řízení jako jest řízení o dávce.

Stížnost neshledal nss důvodnou. Nss již v nál. Boh. A 4635/25 vyslovil a odůvodnil právní náhled, že doručení výměru, vydaného v ukládacím řízení o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí úřadem vyměřujícím, třeba i pod sankcí prekluse, manželu zcizitelčinu, i když není vykázaným zmocněncem své manželky, jest proti manželce účinná. Nález onen založen jest sice na ustanoveních dávk. řádu č. 545/1920 Sb., poněvadž však ustanovení o doručování, obsažené v tomto řádě, jest obsahově stejné s ustanovením § 18 dávk. prav. č. 143/1922 Sb., setrvává nss na náhledu výše uvedeném i v tomto případě, který jest řešiti podle pravidel posléze citovaných.

### Č. 12.121.

**Dávka ze zábav: I. Pro otázku, je-li film »kulturně-výchovným«, rozhoduje prohlášení censury. — II. I promítání kulturně-výchovného filmu Nár. jednotou severočeskou může býti osvobozeno od dávky podle § 3 č. 1 dávk. prav. z r. 1928.**

(Nález ze dne 7. listopadu 1935 č. 19.259/35.)

**Prejudikatura:** Boh. A 2874/23, 3943/24.

**Věc:** Město J. proti okresnímu úřadu v Jablonci n. N. (za zúč. místní odbor Národní jednoty severočeské v J. adv. Dr. Josef Schlecht z Prahy) o dávku ze zábav.

**Výrok:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**Důvody:** Místní odbor Národní jednoty severočeské v J. žádal, aby film »Zapadlí vlastenci« osvobozen byl od dávky ze zábav, a předložil censurní list, podle něhož film ten byl prohlášen za kulturně-výchovný. Městská rada a městské zastupitelstvo v J. žádosti té nevyhovělo, avšak žal. úřad nař. rozhodnutím osvobození od dávky přiznal z těchto důvodů: V daném případě se jedná o promítání zvukového filmu »Zapadlí vlastenci«. Poněvadž tento film byl censurním filmovým sborem min. vnitra prohlášen kulturně-výchovným, nelze pochybovati, že sám o sobě dávce ze zábav nepodléhá, neboť mu svědčí právní domněnka, že je kulturně-výchovný podle § 3 č. 1 dávk. prav., když byl za takový prohlášen. V tomto směru je rozhodnutí censurního sboru závazné, což vyplývá i z kategorického znění § 3 č. 1 dávk. prav., a sice ze slov: »dávce nejsou podrobeny filmy, jež jsou censurou prohlášeny za kulturně-výchovné«. Pokud se týče osoby podnikatele, uvádějí dávková pravidla úřady, školy a podniky vědecké, umělecké atd. Tento výpočet je nesporně demonstrativní, takže řadu podnikatelů možno rozšířiti i na subjekty zde uvedené, jestliže slouží účelům vědeckým, vzdě-

lávacím nebo vyučovacím. V tomto případě je podnikatelem »Národní jednota severočeská« v J., o níž lze předpokládati, že shora uvedeným účelům slouží, a sice vzhledem k jejímu poslání a vzhledem k tomu, že předvádí kulturně-výchovné filmy. V takovém případě, t. j. v rámci činnosti vědecké nebo umělecké, je ostatně každý podnik podnikem vědeckým, uměleckým atd. Poněvadž tedy i předmětný film i pořadající subjekt vyhovují podmínkám § 3 č. 1 dávk. prav., bylo včasnému odvolání vyhověti a napadený výměr měst. zastupitelstva v J. zrušiti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stěžující si obec stojí na stanovisku, že i při filmu, který byl censurou prohlášen za kulturně-výchovný, jest jako dávkový úřad oprávněna zkoumati, slouží-li film výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím, a že film takový požívá osvobození od dávky ze zábav jen, je-li tato podmínka splněna. Dovožujíc blíže, že v daném případě tomu tak není, vytýká, že osvobození vyslovené žal. úřadem jest nezákonné. Stanovisko stížnosti je však mylné.

Pravidla o dávce ze zábav ve znění vl. nař. č. 15/1928 Sb. prohlašují za osvobozeny od dávky »filmy, jež jsou censurou prohlášeny za kulturně-výchovné«. Skutečnost, k níž se pojí osvobození od dávky, jest prohlášení censury, že film jest kulturně-výchovný, a nikoli objektivní kulturně-výchovný ráz filmu. Z toho plyne, že prohlášení censury jest pro obec, resp. dávkový úřad závazno, a tyto nejsou oprávněny kulturně-výchovný ráz filmu přezkoumávati a samostatně posuzovati.

Stížnost dále namítá, že podnikatel — dnešní zúčastněná strana — nemá kvalifikace, uvedené v § 3 dávk. pravidel, totiž, že není úřadem, školou, podnikem vědeckým, uměleckým atd. Ani tato námitka není důvodna. Nss již v nář. Boh. A 2874/23 a Boh. A 3943/24 postavil se na stanovisko, které od té doby důsledně hájí a které zaujal zejména také ohledně kulturně-výchovných filmů, že § 3 bod 1 dávk. prav., osvobozuje »... přednášky se světelnými projekcemi, pořádané úřady, školami a podniky vědeckými, uměleckými atd.«, nevypočítává pořadatele osvobozených přednášek taxativně, nýbrž slovy: »a tak dále« jasně naznačuje, že ani přednášky pořádané činiteli jinými nežli úřady, školami a podniky vědeckými a uměleckými dávce nepodléhají, jen slouží-li tyto přednášky výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím. Stejně irelevantní je pro otázku osvobození takové přednášky od dávky okolnost, že byla pořádána za úplatu s úmyslem výdělečným. To, co vysloveno zde o přednáškách, platí stejnou měrou o filmech kulturně-výchovných, jež jsou vl. nař. č. 15/1928 Sb. postaveny na roveň přednáškám se světelnými projekcemi.

Poněvadž v případě, o který jde, jest nesporno, že film »Zapadlí vlastenci« censurou filmovou za kulturně-výchovný byl prohlášen, film takový však dle toho, co řečeno, jest již následkem toho od dávky osvobozen, aniž sejde na tom, kým jeho předvádění jest pořádáno, nezáleží na tom, zda místní odbor Národní jednoty severočeské patří mezi pořadatele podle hořejšího ustanovení zvláště kvalifikované a je-li jeho biograf podnikem výdělečným čili nic.